

ה"ת 19889/03/20 - מדינת ישראל נגד נגאר באסם, מוריס נגאר

בית משפט השלום בטבריה

ה"ת 19889-03-20 באסם ואח' נ' ישראל
תיק חיצוני:

בפני מבקשת נגד משיבים
כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל
1. נגאר באסם 2. מוריס נגאר

החלטה

1. בפניי בקשת המבקשת מיום 7.9.20 לפיה התבקש בית המשפט להורות על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים - 23 פרות מושא תיק זה וההחלטות הקודמות שניתנו בעניינם (להלן: "התפוסים") ב - 90 ימים נוספים וזאת לפי הוראת סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט - 1969 (להלן: "הפסד"פ).

2. בטעמי הבקשה נטען כי התפוסים נתפסו ביום 8.3.20 בעקבות תלונה על פלישה לשטח מרעה בחזקת המתלונן, תיק החקירה פל"א 102646/20 יועבר בימים הקרובים לעיון תובע מטפל, החזקת התפוסים הינה מידתית ומממשת את התכלית המניעתית שעה שהפרות שנתפסו משמשות לביצוע העבירה המתמשכת והיום יומית וכן את תכלית החילוט שעה שהתפוסים שימשו אמצעי לביצוע העבירה.

עוד הוסיפה ב"כ המבקשת כי הבקשה עומדת בהלימה להחלטות בית המשפט הקודמות כאשר מובהר כי תיק פל"א 102679/20 שעניינו עבירות תקיפת שוטרים באותו אירוע פלישה מיום 8.3.20 הועבר לעיון והחלטת פרקיטות מחוז חיפה.

3. ב"כ המשיבים התנגד בתגובתו בכתב ובדיון לבקשה. לטענת ב"כ המשיבים המבקשת לא פנתה במהלך 6 החודשים בבקשה לארכה (הפנה לבש"פ 6689/99 עובדיה), זכותם הקניינית של המשיבים כחשודים נפגעת שעה שלא נעשה מאום על ידי המבקשת, הנטל מונח עך כתפי התביעה להוכיח הצורך בהמשך פגיעה בקניין המשיבים ובמיוחד לאחר שהשתתה בהגשת הבקשה. עוד צוין בתגובה כי המשיבה סרבה להעברת התפוסים למכלאה אחרת ללא הסבר וכן כי עדר הבקר התפוס מצוי במצב קשה, סובל

מתמורתה מדי יום, אין במקום ברז מים, אין גישה נוחה למכלאה ללא מעבר טרקטור במקום. לצורך כך צירף תמונות התומכות לטענתו בטיעונו אלו.

במעמד הדיון הוסיף וטען ב"כ המשיבים כי המשיבים כיבדו את החלטת בית המשפט ע"י כך שהבקר נמצא במכלאה אך עדיין קיימת פגיעה בזכות הקניין, המשיבים מודעים לקביעה השיפוטית כי קיימות ראיות לכאורה, עוד צוין בדיון כי בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי אמורים המשיבים להפקיד כספים תוך 30 יום עד יום 2.10, ומכאן מבוקש כי באם בית המשפט יחליט להיעתר לבקשת המבקשת להמשיך בהחזקת התפוסים, מבוקש לדחות מועד ההפקדה.

דיון והכרעה :

המסגרת הנורמטיבית :

פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 קובעת כדלקמן :

"35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."

ברע"פ 6675/15 צ'ינג' סיגל דוגה ואח' נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (5.11.2015) סקר בית המשפט העליון את השיקולים בעת הכרעה בבקשה להארכת תוקף צו תפיסה:

"9. כן דין טענת המבקשים בכל הנוגע לאופן שקילת השיקולים בבקשה להארכת צו התפיסה על ידי הערכאות הקודמות - להידחות. השיקולים אותם נדרש בית המשפט לשקול בעת החלטה להאריך את תוקפו של צו אחזקה ברכוש תפוס, בטרם הגשת כתב אישום, פורטו בבש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בעמוד 14 (12.3.2006):

"עקרונות הדין בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחייבים החלת אמות מידה חוקתיות ביישומם. פירוש הדבר, כי חייב להימצא מקור סמכות לעצם תפיסת חפץ בידי המשטרה. מקור כזה עשוי להישען על טעם מניעתי; על צפי בדבר חילוטו בתום המשפט; או על הצורך בו כראייה במשפט. קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קיימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשוי להגשים בעת ובעונה אחת את תכלית התפיסה

בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקנין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט."

כאמור לעיל, המשיבה הציגה בבקשתה להארכת צו התפיסה שתי תכליות: הצורך ברכוש התפוס כראיה בהליך המשפטי, והצפי בדבר חילוט הרכוש במקרה של הרשעת המבקשים או ירון. בית משפט השלום מצא כי התכליות הנובעות מתפיסת הרכוש ממשיכות להתקיים, ועל כן בחן האם קיימת אפשרות להגשים תכליות אלה, תוך פגיעה מופחתת בקניינם של המבקשים."

מן הכלל אל הפרט:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה על נספחיה ושמעתי טיעוני הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להארכת תוקף צו התפיסה להתקבל וזאת מן הטעמים כדלקמן:

א. בהחלטה מיום 29.3.20 בבקשת המשיבים להחזרת התפוסים קבעתי קיומן של ראיות לכאורה באותו השלב וביחס לעבירות שנחקרו באותה השעה כנגד המבקשים. כמו כן קבעתי כי הבקר התפוס נתפס לתכלית ראויה שהינה מניעת היזק לרכוש במזיד, גרימת נזק חקלאי והסגת גבול פלילית, לצורך איסוף ראיות והעמדתם של המעורבים לדין וכן מיצוי האפשרות החוקית העומדת בפני המשטרה (והתביעה) בהליכי חילוט עתידי בעניינם של התפוסים ששימשו כלי בביצוע עבירה לכאורה.

ב. לצורך האיזון הנדרש ובהינתן קיומן של עילות התפיסה והחזקת התפוסים מחד גיסא והפגיעה בקניינם של המשיבים מאידך גיסא הוריתי על שחרור התפוסים בתנאים מגבילים לרבות התחייבות המשיבים בכתב למסור את עדר הבקר בכל עת שיידרשו על ידי בית המשפט, איסור על המשיבים למכור עדר הבקר או לעשות בו, כולו או חלקו, כל פעולה אחרת לרבות שחיתות, על המבקשים הוטלה החובה לטפל בעדר הבקר טיפול הולם כמקובל בתחום, חתימה על התחייבות עצמית וצד ג' והפקדה בסכום של 15,000 ₪ כל אחד. כמו כן הותנתה החזרת התפוסים בהתחייבות המשיבים כי עדר הבקר ישהה בכל עת בתחום המכלאה המצויה ברשות המבקשים כאמור בהצהרתם ולא יוצא מהמכלאה עד החלטה אחרת.

על החלטה זו לא הוגש ערר.

מההחלטה לעיל עולה כי תפיסתם של התפוסים בידי המבקשת בדין יסודה.

ג. מההחלטה לעיל אף עולה כי בית המשפט איזן בין זכויותיהם הקנייניות של המשיבים לאינטרס הציבורי הרחב בשמירה על החוק וקיומה של התכלית המניעתית ותכלית החילוט באופן שהתפוסים נמסרו

לחזקת המשיבים במגבלות המפורטות לעיל.

- ד. ב"כ המשיבים התמקד בטיעוניו בטענה כי בקשת המבקשת להארכת תוקף צו החזקת התפוסים הוגשה בשיהוי ובחלוף שישה חודשים והפנה לצורך כך להלכת עובדיה לעיל אך מעיון בתיק החקירה והחלטה קודמות עולה כי התפוסים נתפסו ביום 8.3.20, הבקשה הנוכחית הוגשה ביום 7.9.20 ומכאן והגם שעסקין ביום האחרון להגשת הבקשה, אין לומר כי זו הוגשה בחלוף שישה החודשים המותרים להחזקה בהתאם להוראות סעיף 35 לפסד"פ. לאור האמור לעיל אין בית המשפט נדרש לטעמים חריגים בעת קבלת הבקשה אך אוסיף כי גם אם הייתה המבקשת מתעכבת במספר ימים בהגשת הבקשה מעבר לתקופה שישה החודשים סבורני כי קיימים במקרה זה הטעמים הנדרשים להארכת תוקף הצו.
- ה. לאחר עיון בתיק החקירה פל"א 102646/20 מצאתי אף לגופו של עניין כי התכליות אשר התקיימו בעניינם של התפוסים בעת מתן ההחלטה מיום 29.3.20 ממשיכות להתקיים אף כיום ואף התחזקו במידה לא מבוטלת. בתיק החקירה נאספו מעת ההחלטה מיום 29.3.20 ראיות נוספות לרבות גביית תלויות נוספות בגין ביצוע עבירות דומות נוספות וכן הודעות המשיבים באזהרה ודו"חות אנשי אכיפת החוק אשר תיעדו ביצוען לכאורה של עבירות דומות נוספות בידי המשיבים גם לאחר מתן ההחלטה הקודמת מיום 29.3.20.
- ו. בהחלטה שניתנה בידי מותב זה ביום 19.8.20 קיבלתי באופן חלקי את בקשתה של המבקשת לחילוט ערבויות וכן הוריתי על תשלום הוצאות מטעם המשיבים לאוצר המדינה שעה שקבעתי כי חלק מהוראות בית המשפט בהחלטה מיום 29.3.20 הופרו בידי המשיבים. במסגרת ערר (ע"ח 49459-08-20 מחוזי נצרת) התקבל ערר המשיבים בחלקו תוך שהופחתו סכומי הערבויות שחולטו וההוצאות שהושטו על המשיבים אך לענייננו, אלו לא בוטלו לרבות קביעות מותב זה כי המשיבים הפרו התנאים המגבילים שנקבעו בהחלטת יום 29.3.20 ולא פעלו בניקיון כפיים בבקשה הקודמת להחזרת תפוס נוכח הפרות אלו.
- ז. נוכח האמור לעיל עולה כי האיזון אשר נערך בהחלטה מיום 29.3.20 אינו רק יפה להחלטה שבפניי בנקודת הזמן הנוכחית אלא אף הולם ביתר שאת נוכח החשד לביצוע עבירות דומות נוספות מצד המשיבים, קביעות בית המשפט בדבר ראיות לכאורה להפרת התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 29.3.20 כפי שבאו לידי ביטוי בהחלטה מיום 19.8.20 והצהרת היחידה החוקרת - המבקשת כי סיימה מלאכת איסוף הראיות ומעבירה בימים אלו התיק לעיון התביעה לצורך גיבוש עמדתה בתיק והמשך טיפולה.
- ח. ב"כ המשיבים ביקש לתמוך טיעוניו בטענה כי שהות הבקר במכלאה גורמת לתמותה רבה ומכאן כי יש להורות על ביטול התנאים המגבילים. לאחר עיון בראיות המשיבים אין בידי לקבל טענה זו. לתגובת המשיבים צורפו שתי תמונות בהן נראות פרות (יוצא אני מנקודת הנחה כי מדובר בשתי פרות ולא אותה הפרה אף שאין בידי ראיה לכך), לא הובאה כל ראיה בדבר סיבת מותן של הפרות ואף בטיעוני ב"כ המשיבים ובתצהיר אחד המשיבים שצורף לתגובה איני למד בדבר מועד צילום התמונות, לא כל שכן

סיבת מותן של הפרות. כמו כן בידי המשיבים ואף חובתם לשמור על שלומו של הבקר מפני פגעי שמש ומחסור במים באמצעים חוקיים העומדים לרשותם ולא התרשמתי כי עשו כל שבידם לצורך כך.

משמצאתי כי מתקיימות העילות הקבועות בחוק ובפסיקה להארכת תוקף צו תפיסת התפוסים נדרשתי לקביעת משך הארכת הצו. לצורך כך נתתי דעתי לצד הפגיעה המתמשכת אך המידתית בקניין המשיבים גם להיקף חומרי החקירה שנאספו בידי היחידה החוקרת שאינם מבוטלים והזמן המינימלי שיידרש לצורך גיבוש עמדת המאשימה, השלמות חקירה באם נדרשות וזמן לקבלת תעודת חסיון בתיק - פעולות שאין בילתן לצורך סיום הטיפול התביעתי בתיק. כמו כן נתתי דעתי לכך כי עסקינן בבקשה ראשונה שהוגשה בתיק להארכת תוקף צו תפיסת תפוסים.

סוף דבר

אני מורה על קבלת הבקשה ומורה על הארכת תוקף צו תפיסת התפוסים מושא הבקשה ב - 90 ימים נוספים מיום הגשת הבקשה (7.9.20).

ב"כ המשיבים עתר במסגרת תגובתו לבקשה להארכת מועד תשלום הערבויות וההוצאות לאוצר המדינה עד לסיום מועד תוקף הצו להחזקת התפוסים כאמור בהחלטה זו. לאחר עיון בבקשה מצאתי כי אין מקום להיעתר למרבית מהמבוקש. ראשית, ההוראה בדבר מועד תשלום ההוצאות והערבויות ניתנה בהחלטת בית המשפט המחוזי וספק רב אם מותב זה מוסמך לשנות מהחלטה זו. יתרה מכך ואף למעלה מכך, דחיית מועד תשלום הערבויות הנותרות אשר חולטו וההוצאות לטובת אוצר המדינה כמבוקש תביא למצב בלתי נסבל בו הפרו לכאורה המשיבים את הוראת בית המשפט וכעת מבקשים להחזיק בתפוסים שלושה חודשים נוספים (החל מיום 7.9.20) שעה שלא השלימו תשלום סכום הערבות המקורית ואף לא שילמו ההוצאות להם גרמו בהתנהלותם תוך המשך החזקת התפוסים.

לפיכך ולפנים משורת הדין בלבד ובצוק העתים הכלכלי הפוקד את מדינת ישראל אני מורה על דחיית מועד תשלום ההוצאות והערבויות שהוטלו על כל אחד מהמשיבים במסגרת תיק ע"ח 49459-08 עד ליום 20.10.20.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי

המזכירות תעביר ההחלטה לעיון הצדדים.

ניתנה היום, ה' תשרי תשפ"א, 23 ספטמבר 2020, בהעדר
הצדדים.